

Отже, проаналізувавши сучасні арт-форми в системі організації житлового простору, можемо зробити такі висновки: - житловий простір є цілісною системою постійного мешкання людини як біологічної і соціальної істоти, що характеризується сукупністю умов, необхідних для комфортного проживання (власне сам будинок з усіма його компонентами, прибудинкова територія, місця громадського відвідування тощо). До арт-форм можна віднести низку матеріальних об'єктів, зокрема просторові композиції малих форм, твори декоративно-прикладного мистецтва, дрібної пластики та скульптури.

Однак поняття «арт-форма» поки що не має усталеного наукового визначення; - передовими тенденціями спорудження об'єктів житлового простору є розподіл пішохідних і транспортних зон (за умов наявності безпечних коридорів), розмежування особистого і громадського простору, розташування громадських і торговельних закладів різного призначення на перших поверхах, ефективне використання складного рельєфу, залучення екологічних матеріалів. Заявлена наукова проблематика є досить багатогранною і має значні перспективи подальших досліджень. Так, подальшого вивчення потребують окремі практичні аспекти різноманітних рішень мистецького оформлення житлового простору (наприклад, з урахуванням етностилу) в різних регіонах нашої країни, а також за кордоном.

Список використаних джерел:

1. Давиденко В. В. Типи позаквартирних приміщень та ступені доцільності їх розміщення в структурі житлового будинку і прибудинковій території / В. В. Давиденко // Містобудування та територіальне планування. – 2013. – Вип. 50. – С. 134–139.
2. Зиміна С. Б. Засоби функціонального зонування громадського і житлового простору / С. Б. Зиміна // Архітектурний вісник КНУБА. – 2014. – Вип. 1. – С. 232–242.
3. Кісіль М. В. Концепції формоутворення костюма в західноєвропейському дизайні ХХ століття: витоки, розвиток, тенденції : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мистецтвознав. : спец. 17.00.07 / Кісіль Марина Володимирівна ; Харк. держ. акад. дизайну і мистец. – Х., 2010. – 20 с.
4. Матеріали сайту ЖК «Петровський квартал» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://novbud.com.ua>.
5. Смірнитська Л. В. Естетичне формування прибудинкових територій / Л. В. Смірнитська // Сучасні проблеми архітектури та містобудування. – 2016. – № 44. – С. 207–211.
6. Тромса Є. В. Особливості архітектурно-планувальної організації середньоповерхової житлової забудови підвищеної щільності / Є. В. Тромса, О. А. Хлюпін // Сучасні проблеми архітектури та містобудування. – 2017. – Вип. 47. – С. 541–546.

Орлова О.В.,

кандидат культурології, старший викладач кафедри культурології ВП «МФ КНУКіМ», м. Миколаїв

PHRASEOLOGICAL UNITS AS SIGNS OF CULTURAL INFORMATION

Linguoculturological studies in the frameworks of phraseology shall deal with the problems, the most significant among those, are considered to be the identification of culturally-marked signals in the phraseological units (PhU), detection of their correlation with cultural codes, development of the cultural codes typology in the comparative aspect.

Basing on the theories of interconnection between language and culture (W. von Humboldt, O.Potebnia, V.Beresovych, V.Maslova, V.Teliia), cultural semantics (Yu.Lotman, Yu.Stepanov), cognitive linguistics (O.Kubryakova, O.Selivanova), ethno linguistics (O.Beresovych, M.Tolstoy), modern linguoculturology study the ways and means of introducing cultural objects in language; peculiarities of certain

nations mentality and their implementation in the language; conformities of expressing value-sense cultural categories in the language semantics [1, p.29].

Linguoculturological trend in phraseology investigates interaction between language and culture by means of cultural-national consciousness and its phraseological presentation [10, p.16].

Phraseological units are the object of studies in linguoculturology as they are special verbal signs endowed with “cultural memory”, “cultural marks” those are traditionally conveyed when analyzing internal forms of nuclear units i.e. idioms, set expressions [6, p.20].

Value content produced in culture and coded by various ways makes the picture of the world and reveals the outlook of the certain society. The sign for its implementation, culture borrows from the nature, artifacts, outer and inner world of the human [6, p.241].

The famous scholar A.Losev admitted a possibility of dynamic transfer from a sign into symbol and having a number of meanings, a sign shall become a symbol [7, p.62–64].

In accordance with R.Bart “cultural code” is a perspective of an enormous number of citations, the mirage woven of unaccountability of structures...; the units having been made by that code are something that has been read, seen, performed, survived: the code is the result of that which has been done [2, p.39–40].

Thus, language sign is considered to be in the function of the bearer of information or even “source of information” [11, p.217–218].

Information is the base of modern investigations as for meaning and sense of language signs. According to the other references, information (Lat. informatio – acquaintance, presentation) – is defined as any data, messages sent with the help of signals [20]; knowledge of some events, situations, somebody’s activities; message about something; a number of knowledge about the environment [12, p.314].

So, “cultural code” can be considered as a particular instrument for expressing senses, which have different formal “faces” [4, p.341].

O. Selivanova defines “cultural information” as a number of culturally-marked knowledge characterized for the bearers of certain culture, presented in the language units, texts and forms of communicative behavior, various semiotic systems [11, p.318].

Phraseological units as special language signs perform not only language but cultural function as well; they transmit figuratively the information about outer world and at the same time cultural senses, stereotypic imaginations, etc. [6].

The sign specifics of the phraseological units, we can see in their being unique microtexts, in which there is all types of information presented in extensive representation, like a text in the text, and, thus, being much more complicated than words [9, p.8].

Proverbs, as for P.Ivashchenko, are defined as “the mirror of the soul of the nation in spite of the moments of their merry or sorrowful spirits, not being in the clothes of a rich or a poor man; it’s the mirror of the soul of the nation as it is in every minute under different life circumstances ” [5, p.42].

Most of the proverbs and sayings are the stereotypes of national consciousness, masterpieces of folklore.

Considering the view of A. Maslova, proverbs and sayings can be presented in the cultures of different nations and express the experience of generations but that doesn’t belong to certain culture or certain ethnos. For example, the proverb *like dog in the manger*, which originated from Aesop’s fables, is presented mostly in all cultures of the world but doesn’t belong to certain nation or culture, and it can’t be the subject of linguoculturology [8, p.43].

To sum up, we should state that linguoculturological trend in the phraseology, considering the problem of interaction between phraseological corpus of the language and culture, investigates the mechanism of correlation in the phraseological units as the signs of the language and cultural semantics. The perspectives of our further investigations we shall see in specifying the notion of “cultural code” and making the typology of cultural codes in the comparative aspect.

Список використаних джерел:

1. Алефиренко Н. Ф. Лингвокультурология : ценностно-смысловое пространство языка / Н. Ф. Алефиренко. – М. : Флинта: Наука, 2010. – С. 288.
2. Барт Р. Избранные работы : Семиотика. Поэтика / Роланд Барт [пер. с фр.] / Сост., общ. ред. и вступ. ст. Г. К. Косикова. – М. : Прогресс, Универс, 1994. – С. 616.
3. Березович Е. Л. Язык и традиционная культура : Этнолингвистические исследования / Елена Львовна Березович. – М. : “Индрик”, 2007. – С. 600.
4. Зорівчак Р. П. Фразеологічна одиниця як перекладознавча категорія (На матеріалі перекладів творів української літератури англійською мовою) / Роксолана Петрівна Зорівчак. – Львів : Вища школа, 1983. – С. 176.
5. Ковшова М. Л. Семантика и прагматика фразеологизмов лингвокультурологический аспект) : дисс. ... доктора филол. наук : 10.02.19 “Теория языка” / Ковшова Мария Львовна. – М., 2009. – С. 654.
6. Лосев А.Ф. Знак. Символ. Миф / Алексей Федорович Лосев. – М. : Изд-во Московского ун-та, 1982. – С. 480.
7. Маслова В. А. Лингвокультурология / В. А. Маслова. – Москва : Академия, 2001. – С. 208.
8. Телия В. Н. Русская фразеология. Семантический, прагматический и лингвокультурологический аспекты. – М. : Языки русской культуры, 1996. – С. 288.
9. Телия В. Н. Первоочередные задачи и методологические проблемы исследования фразеологического состава языка в контексте культуры / В. Н. Телия // Фразеология в контексте культуры. – М. : Языки русской культуры, 1999. – С. 13–24.
10. Селіванова О. О. Лінгвістична енциклопедія / О. О. Селіванова. – Полтава : Довкілля-К, 2010. – 844 с.
11. ССІС – Сучасний словник іншомовних слів [укл. : О. І. Скопненко, Т. В. Цимбалюк]. – К. : Довіра, 2006. – С. 789.

Петренко О.М.,

кандидат мистецтвознавства, доцент, Миколаївський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти, м. Миколаїв

МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО МИКОЛАЇВЩИНИ І ЄВРОПЕЙСЬКІ ЕСТЕТИЧНІ ЦІННОСТІ В КОНТЕКСТІ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ ТИПОЛОГІЇ

Одним із аспектів історико-культурної типології регіонального мистецтва виступає контекстний метод, який ґрунтується на цивілізаційних засадах, обумовлених світоглядними парадигмами, типами мислення, сформованими уявленнями про картину світу. Під таким кутом зору історія розвитку музичного мистецтва на Миколаївщині детермінована певними історичними умовами, суспільним устроєм, відповідними соціально-психологічними, етико-естетичними, ідеологічними та іншими установками. В цьому напрямку має значення той контекст, який набуває значення мета-історичного за сутністю причинно-наслідкових зв'язків. В процесі осмислення, аналізу й синтезу художніх явищ в галузі музичного мистецтва Миколаївщини апріорі діють ті культурно-цивілізаційні засади, які знаходять прояв в мета-категоріях топосу (*інформація про певне місце, територію*), хроносу (*інформація про певний історичний час*), онтосу (*від грец. $\acute{o}\nu\tau\omicron\varsigma$ — суще, інформація про буття, – світогляд, свідомість, ментальність, економічні, соціально-психологічні, ідеологічні чинники*). Контекстний підхід обумовлює процеси пізнання й розуміння типологічних характеристик музичного мистецтва Миколаївщини в його становленні й розвитку, долучені до європейських цінностей та їх продуктивній інтерпретації на власному ґрунті.